

ચારિત્યની શુદ્ધતા અને પવિત્રતા

હજરત યૂસુફ عليه السلام થી તેમના પિતા હજરત યાકૂબ عليه السلام ખૂબ પ્રેમ કરતા હતા. એક પળ માટે પણ પોતાનાથી અલગ કરવાનું સહન ન કરતા. તેમના પ્રત્યે પિતાની આ લાગણી જોઈને હજરત યૂસુફ عليه السلام ના ભાઈઓ તેમનાથી ઈચ્છા કરવા લાગ્યા. એક દિવસ તક હાથ લાગતાં આ ભાઈઓએ તેમને એક આંધળા કૂવામાં નાખી દીધા. એક કાફલો ત્યાંથી પસાર થતાં કાફલાના એક માણસે તેમને કૂવામાંથી બહાર કાઢ્યા અને મિસર (ઇજિમ) લઈ ગયા અને ત્યાં તેમને વેચી નાખ્યા. મિસરના હકેમે (ગવનરી) જોયું કે બાળક ખૂબ સુંદર, હોશિયાર અને સારા સ્વભાવનો છે, તેમને ખરીદી લીધા. તેણે પોતાની પત્નીને તેની સારી રીતે દેખભાળનો નિર્દેશ કર્યો. આ રીતે હજરત યૂસુફ عليه السلام બાળકથી યુવાન થઈ ગયા. હજરત યૂસુફ عليه السلام સુંદરતા અને સૌદર્યમાં અનુપમ હતા. યુવાની, સૌદર્ય અને ઉચ્ચતમ્ય નીતિમત્તાએ તેમના વ્યક્તિત્વને ચાર ચાંદ લગાવી દીધા હતા. મિસરના હકેમની પત્નીના મનમાં આપ عليه السلام વિશે બૂરાઈ ઘર કરી ગઈ. તક મળતાં એક દિવસ તેણે હજરત યૂસુફ عليه السلام ને પોતાના વિશિષ્ટ રૂમમાં બોલાવ્યા અને દરવાજો બંધ કરી દીધો અને ગુનાના આચરણનું આમંત્રણ આપ્યું. ચારિત્યની શુદ્ધતા અને પવિત્રતાની પ્રતિમા સમાન હજરત યૂસુફ عليه السلام એ તેની આ દરખાસ્તને હુકરાવી દીધી અને જે ફરમાવ્યું, તેનું વર્ણન કુર્ચાનમાં આ પ્રમાણે છે :

﴿فَالْمَعَادُ لِلّٰهِ إِنَّهُ رَبُّ الْأَحْسَانِ مَوَّاىِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ ٢٣ **يوسف:**

અનુવાદ : “‘યૂસુફ عليه السلام એ કહ્યું : અલ્લાહનું શરણ ! મારા રબે તો મને ઉચ્ચ દરજાને પ્રદાન કર્યો (અને હું આવું કામ કરું !) આવા અત્યાચારીઓ કદાપિ સફળતા પામતા નથી.’’ (સૂરા: યૂસુફ, આ. ૨૩)

ગુફામાં ફસાયેલા લોકોનો કિસ્સો છે. તેમાંથી એક વ્યક્તિ પોતાના કાકાની દીકરીના પ્રેમમાં ગ્રસ્ત હતો અને તેના સાથે ગુનાનો ઈરાદો રાખતો હતો. પરંતુ તે યુવતીના દિલમાં અલ્લાહનો ડર હતી. તે તેની ચાલબાળમાં ન આવી. સમય વીતતો ગયો. છોકરીના ઘરવાળાઓની આર્થિક સ્થિતિ ખરાબ થઈ ગઈ. ઘણી કોશિશ કરી, પણ હુર્દશામાં વધારો જ થતો ગયો. છેવટે વિવશ થઈને છોકરીએ તેનાથી આર્થિક મદદની વિનંતી કરી. તેણે ગુનો આચરવાની શરતે નાણા આપવાની હા કહી. છોકરીએ બરાબર અણીના સમયે તેને અલ્લાહનો ડર અપાવ્યો. ચારિત્યની શુદ્ધતાની શિખામણ આપી. અલ્લાહનું કરવું કે તેના દિલમાં વાત ઉત્તરી ગઈ. તે પોતાના ઈરાદા પર લજ્જિત થયો. અલ્લાહથી માફી માંગી અને તેને પૈસા આપી દીધા. જ્યારે આ વ્યક્તિ અન્ય લોકો સાથે ગુફામાં ફસાઈ ગયો, ત્યારે તેણે અલ્લાહ તુખાલાને હુઆ કરી કે હે અલ્લાહ ! જો આ કામ મં વિશુદ્ધરૂપે માત્ર તારા માટે જ કર્યું હોય, તો તું આ પથ્થરને ગુફાના મોઢા પરથી હટાવી દે. હુઆ કબૂલ થઈ અને તે ગ્રણેય મોતની ગુફામાંથી જીવતા સલામત બચીને નીકળી ગયા. (મુતાહિક અલયહિ, હદીસથી ઉદ્ધૃત)

‘ઈફફિત’ (શુદ્ધ-ચારિત્ર)નો અર્થ અને સમજૂતી :

‘ઈફફિત’ (શુદ્ધ-ચારિત્ર)નો અર્થ હરામ (અવૈધ) અને ઘૃણિત કૃત્યોથી બચવાનો થાય છે. આ એક પાયાનો ગુણ છે. જો આ ગુણ કોઈ વ્યક્તિમાં પેદા થઈ જાય, તો તેનું સમગ્ર જીવન પવિત્રતા અને શુદ્ધતાનો ઉચ્ચ નમૂનો બની જાય છે. તેના અંગો-ઉપાંગો, વિચારો અને દણિકોણો તેમજ આશા-અભિલાષાઓ, તેની નજર અને દણિ, તેનો અંતરાત્મા બધું જ પવિત્ર અને શુદ્ધ થઈ જાય છે.

અંગો-ઉપાંગોની પવિત્રતા એ છે કે વ્યક્તિ પોતાની જીબથી જૂઠ ન બોલે, ન કોઈની નિંદા કરે, ન ચાડી કરે, ન વ્યબિચાર કરે, ન ખરાબ નજરથી કોઈને જુએ. અલ્લાહ ત્રાલાનો ઈરશાદ છે :

﴿وَلَيْسَتَعِفِ الَّذِينَ لَا يَحِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴾ **النور: ٣٣**

અનુવાદ : “અને જેઓ નિકાહ (લગ્ન) કરવાની તક ન મેળવી શકે, તેમણે શુદ્ધ-ચારિત્ર રહેવું જોઈએ, ત્યાં સુધી કે અલ્લાહ પોતાની છુપાથી તેમને સંપત્તિ કરી દે.” (સૂર: નૂર, આ.૩૩)

રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ નવયુવાનોને નિકાહનું પ્રોત્સાહન આપ્યું છે, અને એ નિર્દેશ કર્યો છે કે જો કોઈ કારણસર નિકાહ શક્ય ન હોય તો ગુનાઓથી બચવા માટે વધારેમાં વધારે રોજાઓનો પ્રબંધ કરે અને ઈબાદતોમાં પોતાને વસ્ત રાખે. આના વિશે આપ ﷺ નો ઈરશાદ છે :

«يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلِيَتَرْوَجْ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءُ» [بخاري و مسلم]

અર્થાત્, હે નવયુવાનો ! તમારામાંથી જે દાંપત્ય જીવનનો બોજ ઉઠાવી શકતો હોય તેણે લગ્ન કરી લેવા જોઈએ, કેમ કે તેનાથી નજરો પર કાબૂમાં રાખી શકાય છે અને ગુણેન્દ્રિયોની રક્ષા થાય છે, અને જે આનું સામર્થ્ય ન ધરાવતો હોય તેણે રોજાનો પ્રબંધ કરવો જોઈએ, કેમ કે તે તેના માટે ઢાલ છે. (મુતાફિક અલયહિ)

મુસલમાને પોતાની ગુણેન્દ્રિયોને છુપાવી રાખવી જોઈએ. જો પુરુષ છે, તો નાભિ (ઝુટી)થી લઈને ઘૂંટણ સુધી ‘સાતિર’ પોશાક પહેરે અને જો સ્ત્રી છે, તો તેણે ‘હિજાબ’ (પરદા)માં રહેવું જોઈએ. કુદરતી રીતે, આમ તો સ્ત્રીનો સ્વભાવ જ ગૌરવ અને ગરિમા સાથે રહેવાનો છે. અલ્લાહ ત્રાલાને ફરમાવ્યું :

﴿وَلَيَضِرَّنَ حُمُرِّينَ عَلَىٰ جِيُوِهِنَ ﴾ **النور: ٣١**

અનુવાદ : “અને પોતાની છાતીઓ પર પોતાની ઓઢણીઓના પાલવ નાખેલા રાખો.” (સૂર: નૂર, આ.૩૧)

બીજુ જગ્યાએ ફરમાવ્યું :

﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَا زُورْ جَكَ وَبَنَاهُكَ وَنَسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ يُذَنِّينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفَ فَلَا
يُؤَذِّنَ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَّحِيمًا ﴾ الْأَحْزَاب: ٥٩

અનુવાદ : “હે નબી ! પોતાની પત્નીઓ અને પુત્રીઓ અને ઈમાનવાળાઓની સ્ત્રીઓને કહી દો કે પોતાના ઉપર પોતાની ચાદરોના પાલવ લટકાવી રાખે. આ વધારે યોગ્ય રીત છે, જેથી તેમને ઓળખી લેવામાં આવે અને સત્તાવવામાં ન આવે. અલ્લાહ માફ કરવાવાળો અને દયાળું છે.” (સૂર: અહઝાબ, આ.૫૮)

અલ્લાહ તુઆલાએ ‘ગોરમહરમ’ (જેના સાથે નિકાહ થઈ શકે એવી) સ્ત્રીઓને જોવું પણ હરામ (અવૈધ) ઠેરવેલ છે. જો કોઈ એવો અવસર આવે તો નજરોને નીચી રાખવાનો આદેશ આપ્યો છે :

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُبُوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ وَيَخْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ﴾ النور: ٣٠

અનુવાદ : “હે નબી ! મોમિન પુરુષોને કહી દો કે નજરો નીચી રાખે અને પોતાની ગુહ્યોન્દ્રિયોની રક્ષા કરે.” (સૂર: નૂર, આ.૩૦)

એ જ પ્રમાણે મુસલમાન સ્ત્રીઓ માટે ફરમાવ્યું :

﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُبْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَخْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ ﴾ النور: ٣١

અનુવાદ : “અને હે નબી ! મોમિન સ્ત્રીઓને કહી દો કે નજરો નીચી રાખે અને પોતાની ગુહ્યોન્દ્રિયોની રક્ષા કરે.” (સૂર: નૂર, આ.૩૬)

અંગો-ઉપાંગોની પૂછુપરછ અંગો અલ્લાહ તુઆલાએ ફરમાવ્યું :

﴿إِنَّ السَّمَعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادُ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا ﴾ الإِسْرَاء: ٣٦

અનુવાદ : “કાન, નાક, હૃદય અને દરેક વસ્તુ વિશે પૂછુપરછ થશે.” (સૂર: ઈસરા, આ.૩૬)

હદીસે-કુદસી છે :

«إِنَّ النَّظَرَةَ سَهْمٌ مِنْ سَهَامِ إِبْلٍ يَسَّ مَسْمُومٌ، مَنْ تَرَكَهَا مَخَافِقٌ أَبْدَلْتُهُ إِيمَانًا يَجِدُ حَلَاوَتَهُ فِي
قَلْبِهِ [البيجم الكبير للطبراني]»

અર્થात्, નજર ઈજ્જીસના એરીલા તીરોમાંથી એક તીર છે. જે વ્યક્તિ મારા ડરથી તેનાથી દૂર રહે છે, હું તેના માટે તેને ઈમાનથી બદલી નાખું છું, જેની મીઠાસ તે પોતાના હૃદયમાં અનુભવે છે. (તબરાની, હાકિમ)

રહી એ નજર, જે અચાનક પડી જાય, તો તેના માટે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ ﷺ ને પૂછવામાં આવ્યું, તો આપ كَمْ એ ફરમાવ્યું કે તેને ફેરવી લેવામાં આવે. (અબૂ દાગીદ)

બીજાઓના માલ-સામાન અને ધનદોલત તરફ નજર અનાયાસ ઉઠે છે. બીજાઓની ધન-દોલતને જોઈને માનવીના મનમાં તેને પ્રામ કરવાની લાગણી પેદા થાય છે. આ વિશે ચારિત્રયની શુદ્ધતા એ રીતે કામ કરે છે કે માનવી ખોટી રીતે તેને પ્રામ કરવાથી અટકી જાય, બલ્કે હંમેશા એ વાતનું ભાન રહે કે ક્યાંક બીજાના ધનથી તે અનુચ્ચિત લાભ તો પ્રામ નથી કરી રહ્યો ને ! હજરત ઉમર બિન અબ્ડુલ અજીઝ رض ની પાસે રાત્રે તેમનો એક અધિકારી આવ્યો. રાજ્યના મામલાઓના સંદર્ભમાં તેનાથી વાતચીત થવા લાગી. જ્યારે અધિકારીએ રાજ્યના મામલાઓની વાતચીત સમામ કરીને અંગત વાતો શરૂ કરી દીધી, તો તેઓ ઉઠ્યા અને દીપક બુઝાવી નાખ્યો અને બીજો દીપક સળગાવી દીધો. અધિકારીએ જ્યારે આનું કારણ પૂછ્યું તો તેમણે કહ્યું કે રાજ્યની વાતો ‘બૈતુલ-માલ’ (રાજ્ય-કોષ)ના દીપકના પ્રકાશમાં થઈ રહી હતી, હવે આ અંગત વાતો છે, જે બૈતુલ-માલના દીપકના પ્રકાશમાં ઉચ્ચિત નથી, તેથી આ મેં મારો પોતાનો દીપક સળગાવી દીધો છે. બીજાઓના માલ-સામાનથી ફાયદો ઉઠાવવાથી બચવાના સંદર્ભમાં આ એક ઉચ્ચ દણાંત છે કે નાની-નાની વસ્તુઓમાં તેનું કેટલું ધ્યાન રાખવામાં આવવું જોઈએ. અનાથના માલના સંદર્ભમાં આવું જ વર્તન હોવું જોઈએ. જો તેનો પાલક ધનવાન છે, તો તેણે તેના માલમાંથી કંઈ ન લેવું જોઈએ. તેણે પોતાની સેવાઓ સ્વેચ્છાપૂર્વક આપવી જોઈએ. અલ્લાહ ત્રાલાનો ઈરશાદ છે :

وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلَيَسْتَعْفَفَ ﴿٦﴾ النساء: ٦

અનુવાદ : “‘અનાથનો જે વાલી ધનવાન હોય, તે અલ્લાહથી ડરીને કામ કરે.’” (સૂર: નિસા, આ.૬)

હજરત અબ્ડુર્રહ્માન બિન ઔફ رض એક મહાન સહાયી છે. ધન-દોલતના સંદર્ભમાં તેમનું વર્તન ઉદાહરણીય છે. જ્યારે તેઓ હિજરત કરીને મદીના પથાર્યા અને ભાઈચારાના પરિણામે અન્સારના હજરત સાદ બિન રહીઅ رض ના ભાઈ બન્યા. હજરત સાદ رض એ હજરત અબ્ડુર્રહ્માન رض ને કહ્યું કે અલહમુલિલ્લાહ, મારા પાસે પર્યામ ધનદોલત છે, બે પત્નીઓ પણ છે, મારા ધનનો અડધો હિસ્સો તમે લઈ લો અને બંને પત્નીઓમાંથી જે તમને પસંદ હોય, ઈશારો કરો, તેને હું તલાક આપી દઉં છું, તમે તેનાથી નિકાહ કરી લો. હજરત સાદ رض ની વિશાળ-હૃદયતા અને ભાતૃભાવની પ્રશંસા કરતાં હજરત અબ્ડુર્રહ્માન رض એ તેમને કહ્યું : અલ્લાહ ત્રાલા તમને ધનદોલત અને કુટુંબીજનોમાં બરકત પ્રદાન કરે, મને એ બધું કંઈ ન જોઈએ, તમારો આભાર. તમે મને માત્ર બજારનો રસ્તો બતાવો. બસ, એ જ મારા માટે પૂરતું છે. આમ, તેમને બની

કેનુકાઅના બજારનો રસ્તો બતાવી દીધો. તેમણે વેપાર શરૂ કર્યો અને દરેક જાણે છે કે તેઓ થોડાક દિવસોમાં કેટલા ધનવાન બની ગયા.

ખાવા-પીવાનો શોખીન માણસ સ્વાભાવિક રૂપે લાલચુ હોય છે. આ સંદર્ભમાં ખૂબ બેપરવાઈ આચરવામાં આવે છે. સારું અને વધારે મળે તો કોઈને ઈન્કાર નથી. કહેવત છે કે મફતનું મળે તો કાગીને પણ હલાલ છે. જો કે આ ખૂબ મોટી આફત હોય છે. હરામ (અવૈધ) કોળિયાથી હણપુષ્ટ બનેલ શરીરની ઈબાદતો ચાળીસ દિવસ સુધી કબૂલ થતી નથી. આ સંદર્ભમાં અહ્લાધ ત્રયાલાએ ફરમાવ્યું :

﴿يَتَأْيِهَا الَّذِينَ ءاَمَنُوا كُلُّوْمٌ طَبَّتِ مَا رَزَقْنَاهُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنْتُمْ إِيمَانًا تَعْبُدُونَ﴾ البقرة: ١٧٢

અનુવાદ : “હે લોકો, જેઓ ઈમાન લાવ્યા છો ! જો તમે વાસ્તવમાં અહ્લાહની જ બંદગી કરવાવાળા છો, તો જે પવિત્ર અને શુદ્ધ વસ્તુઓ અમે તમને પ્રદાન કરી છે તેને નિઃસંકોચ ખાવ અને અહ્લાહનો આભાર વ્યક્ત કરો.” (સૂર: બકરહ, આ. ૧૭૨)

રસૂલુલ્હાએ ﷺ માત્ર હલાલ (વૈધ) પર પ્રોત્સાહન આપતાં ફરમાવ્યું કે સૌથી સારું ભોજન વ્યક્તિ માટે એ છે, જેને તે પોતાની મહેનતની કમાણીથી પ્રાપ્ત કરે. અહ્લાહના નબી હઝરત દાઉિદ عليه السلام પોતાના હાથની કમાણીથી ખાતા હતા. (બુખારી) એક અન્ય રિવાયત છે કે રસૂલુલ્હાએ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

«مَنْ أَمْسَى كَالًا مِنْ عَمَلٍ يَدَيْهِ أَمْسَى مَغْفُورًا لَّهُ» [طબરાની]

અર્થાત્, જે વ્યક્તિ આખો દિવસ મહેનત-મજૂરી કરીને થાકેલો સાંજે આવે, તો તે એ સ્થિતિમાં રાત વીતાવે છે કે તેની મગફિરત કરી દેવામાં આવે છે. (તબરાની)

હલાલ કમાણીથી ઈજજત અને પ્રતિષ્ઠામાં વધારો થાય છે, જ્યારે કે હરામ કમાણી અપમાન અને પડતીનું કારણ બને છે. રસૂલુલ્હાએ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

«إِنَّهُ لَا يَرْبُو لَحْمٌ نَبَتَ مِنْ سُختٍ إِلَّا كَانَتُ النَّارُ أَوْلَى بِهِ» [તરમ્દી]

અર્થાત્, હરામ ધનદોલતથી પોષણ પામેલ માંસ માટે આગ જ વધારે ઉત્તમ છે. (તિરમિઝી)

માનવ-શરીરમાં જીબ એક એવું અંગ છે, જેનો જો સારો ઉપયોગ થાય, તો સમાજ શાંતિ અને સલામતીનું ઉપવન બની શકે છે, અને જો તેનો ખોટો ઉપયોગ થાય, તો બૂરાઈ અને બગાડ, ટકરાવ અને અથડામણ, વેરઝેર, દ્રોષ અને ઈઞ્ચા, દુશ્મની જેવી બૂરાઈઓથી સમાજ ઉભરાઈ જાય છે. જીબ જો પવિત્ર હોય તો માનવી અસંખ્ય બગાડથી બચી જાય છે. જીબની પવિત્રતા એ છે કે માનવી કપટ, જૂઠ, મહેણાં-ટોણા, કટાક્ષ અને

ઉપહાસ, નિરથક અને નિરજજ વાતો, અતિશયોક્તિ, નિંદા, ચાડી-ચુગલી વગેરેથી ચુસ્તપણે દૂર રહે. અલ્લાહ ત્રાલાનો ઈરશાદ છે :

﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنَا﴾ البقرة: ٨٣

અનુવાદ : “લોકોને સારી વાત કહો.” (સૂર: બકરહ, આ.૮૩)

રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

«لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَلَا اللَّعَانُ وَلَا الْفَاجِشُ وَالْبَذِيءُ» [ترمذى]

અર્થાત્, મોમિન ન તો ફિટકાર કરવાવાળો હોય છે અને ન મહેણાં-ટોણા મારનારો હોય છે અને ન તો અશ્વલીલ વાતો કરનારો અને અસંસ્કારી અને ઉદ્ધત વાતો કરનારો હોય છે. (તિરમિઝી)

આપ ﷺ એ એક બીજ રિવાયતમાં ફરમાવ્યું :

«مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَيَقُلْ خَيْرًا، أَوْ لَيَضُمِّنْ» [متفق علیہ]

અર્થાત્, જે અલ્લાહ અને આખિરત પર ઈમાન રાખે તેણે ભલી વાત કહેવી જોઈએ, નહિં તો ચુપ રહેવું જોઈએ. (મુત્તાફિક અલયહિ)

આ જ વાતને બીજ રીતે ફરમાવી :

«مَنْ حُسْنٌ إِسْلَامٌ الْمُرْءُ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهُ» [ترمذى, ابن ماجه]

અર્થાત્, વ્યક્તિના ઈસ્લામનું સૌંદર્ય એ છે તે નિરથક અને નકામી વસ્તુઓને છોડી દે. (તિરમિઝી, ઈજને માજ)

ચારિન્યની શુદ્ધતા એ પણ છે કે વ્યક્તિ કોઈની સામે હાથ ન ફેલાવે. આનાથી વ્યક્તિના વ્યક્તિત્વનો પ્રભાવ ઓછો થઈ જાય છે. તે ખૂબ જ તુચ્છ થઈ જાય છે. શુદ્ધ ચારિન્ય ધરાવતો વ્યક્તિ તંગીને સહન કરી શકે છે. પરંતુ તે ખુલ્લેઆમ-જાહેરમાં લોકો પાસે માંગી નથી શકતો. અલ્લાહ ત્રાલાએ એવા જરૂરતમંદોની પ્રશંસા કરી છે, જેઓ જરૂરત હોવા છતાં પોતાના ચારિન્યની પવિત્રતા અને શરમ-સંકોચને કારણે બીજાઓ પાસે માંગી નથી શકતા :

﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُونَ أَغْنِيَاءَ مِنَ الْتَّعْفُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَهُمْ لَا يَسْتَوْنَ النَّاسُ إِلَّا حَافَأُوا﴾ البقرة: ٢٧٣

અનુવાદ : “તેમનું સ્વમાન જોઈને અજાણ્યો વ્યક્તિ અનુમાન કરે છે કે આ સુખી-સંપત્ત લોકો છે. તમે તેમના

ચહેરાઓથી તેમના અંદરની હાલત ઓળખી શકતા નથી. પરંતુ આ એવા લોકો નથી કે લોકોના પાછળ પડીને કંઈક માંગે.” (સૂર: બકરહ, આ.૨૭૩)

શુદ્ધ-ચારિત્યની ફળીલત :

રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

«وَمَنْ يَسْتَغْفِرُ يُعَذَّبُهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرُ يُغْنِيهُ اللَّهُ» [متافق عليه]

અર્થાત્, જે શુદ્ધ ચારિત્યની ઈચ્છા રાખે છે, અલ્લાહ તેને શુદ્ધ ચારિત્યથી નવાજે છે અને જે બેનિયાઝી (નિરપેક્ષતા)ની ઈચ્છા રાખે છે, અલ્લાહ તેને બેનિયાઝ (નિરપેક્ષ) કરી દે છે. (મુતાફિક અલયહિ)

રસૂલુલ્લાહ ﷺ અલ્લાહથી આ દુઆ કર્યા કરતા હતા :

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتَّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغُنَىٰ» [مسلم]

અર્થાત્, હે અલ્લાહ ! હું તારાથી માર્ગદર્શન, પરહેજગારી (સંયમ), શુદ્ધ ચારિત્ય અને બેનિયાઝીનો અભિલાષી છું. (મુસ્લિમ)

રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું કે અલ્લાહ ત્રાલા કયામતમાં એ વ્યક્તિને પોતાની છતછાયામાં રાખશે, જેને કોઈ ધનવાન-ભોટા માણસની સુંદર ભહિલાએ વ્યબિચારનું આમંત્રાશ આપ્યું અને તેણે તેનો અલ્લાહના ડરથી ઈન્કાર કરી દીધો. (મુતાફિક અલયહિ) અલ્લાહ ત્રાલાએ પોતાના એ બંદાઓની પ્રશંસા કરી છે, જેઓ પોતાની ગુહેન્દ્રિયોની રક્ખા કરે છે અને હરામથી બચે છે. ફરમાવ્યું :

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَفَظُونَ ٥٠ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ٦٠ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ٧٠﴾ المؤمنون: ٥-٧

અનુવાદ : “‘પોતાની ગુહેન્દ્રિયોની રક્ખા કરે છે, સિવાય પોતાની પત્નીઓના અને એ સીઓના જે તેમની માલિકીમાં હોય કે તેમના મામલામાં (સુરક્ષિત ન રાખવામાં) તેઓ નિંદાપાત્ર નથી. અલબત્ત, જેઓ આના ઉપરાંત કંઈ વધારે ઈચ્છે, તેઓ જ હદ્થી વધી જનારા છે.’’ (સૂર: મુ'મિનૂન, આ.૫-૭)

